

отвътре. И гърмежъ и емнатъ викъ престана,
като по заповедъ — и само какъ пращи
дебелата врата бе чуť, и какъ ехти
отвътре въ пустий дворъ ударъ подиръ удара.
А бравите една по друга се въ превара
върху ѝ сваляха, додето избухтя
отъ дългите рези избити цяла тя
и се изкъртена халоса на земята, —
и въ двора урна се презъ тозъ проломъ тълпата,
таме по стълбата претрополя за мигъ,
и да троши врати и прозорци се съ викъ
нахвърля. Изведнѣжъ, тъй както беше бясно
полетяла напредъ, се урна пакъ несвясно
назадъ по стълбите: презъ джаснати врата,
въ дънъ тъмний коридоръ, внезапно изйехтя
отвътре друженъ залпъ и димъ и огънь блѣвна, —
и съ викъ изъ стаята низамите се стрѣвно
изсипаха навънъ. На халосъ профуча,
нечакания залпъ и татѣкъ изйеча
високо пролетялъ надъ глѣхналите двори.
Единъ и другъ куршумъ, отплеснати въ простори,
просвириха далечъ, а срещните стени
пѣкъ други тукъ и тамъ разкъртили — вълни
прахъ отъ мазилката по тяхъ избиха само.
И на Хъшлака тамъ надъ схълменото рамо
изписка лють куршумъ и витий му мустакъ
опърли. Сепнатъ се намръщени Хъшлакъ
извърна, тъкмо тамъ чаушина когато,
полетелъ на навънъ, се беше на вратата
изправилъ — сви, изви и съ тежкия топоръ
го сврасна въ челото . . . И чакъ на равний дворъ
се прѣсна мозѣка отхвъркналъ презъ чардака.
Да беше мерилъ, пакъ едвали би Хъшлака
можалъ улучи тъй — и грохна подкосенъ
назадъ юначния низамъ. А разяренъ
се втурна въ стаята Хъшлака, ей и Влаха,
а ето и Китанъ — и съ бравите косяха